

PRIMII GHIOCEI

Julia Henriette Kakucs

Mi-e dor de primii ghiocei din gradina amintirilor mele...

Prima zi de martie imi aducea - o data cu soapta plina de afectiune ai acestor clopotei - si primele semne ale unui anotimp plin de speranta. Eram inca la varsta basmelor, cand ghioceii insotiti de martisoare - fiecare avandu-si povestea si semnificatia - ma asteptau in mainile tatalui meu, ale prietenilor si colegilor mei...

Le simt inca racoarea petalelor in palmele mele fierbinti. Imi transmiteau umezeala rece a zapezii...

Citiseam candva, ca Domnul crease zapada lasand-o incolora, daruindu-i insa libertatea alegerii. O sansa unica... Zapada ar fi putut avea culoarea oricarei flori.

Imi imaginez acest spectacol grandios. Inchid ochii si savurez privelistea. Petale ce stralucesc in toate culorile... In adierea zefirului plutesc mii de flori, fara a da insa atentie dorintei zapezii. Doar ghiocelul, firav, modest si timid, trece cu pasi inceti si nesiguri. Doar el asculta rugamintea zapezii si i-o implineste, daruindu-i propria sa culoare. De atunci este zapada alba si tot de atunci este ghiocelul singura floare care este ocrotita de ea.

Te-ai intrebat vreodata cum ar arata muntii si vaile acoperite de o zapada albastra? Primii fulgi ar parea fluturi nascuti din insasi bolta cerului. Prima patura asternuta ne-ar aminti talazurile oceanelor... In orice caz, relatarile privitoare la zapada de nuante roz pana la maroniu din 11 martie 2010 din Stawropol, ne-au nelinistit. Albul imaculat este frumos. De multe ori intamplarea face cea mai buna alegere.

Infiorata ating fragezimea petalelor. Mi le-ai daruit tu acum, de 1 Martie. Ce traditie frumoasa... Ele trezesc in mine bucuria primaverii. Imi place sa le simt apropierea pe masa mea de lucru, raspandind o aroma dulceaga in vecinatatea lalelelor. Ma intreb daca ghioceii si lalelele sunt inrudite... Noi avem radacini comune, dar cum ar fi sa avem bulbi comuni? Sa pastram in noi acea seva vitala, care ne-ar permite sa depasim perioadele glaciare ale vietii noastre? Poate ca, daca am avea curajul sa ne recunoastem intotdeauna culoarea parerilor si a sufletului am fi mai echilibrati pe sarma ingusta a vietii. Limba germana exprima plastic aceasta necesitate: "Man muss Farbe bekennen." Tradus mot - a - mot inseamna: Trebuie sa-ti marturisesti culoarea. Dar unii nu poseda nici o culoare, nu le-a fost daruita sau nu s-au putut decide pentru una dintre ele. Sunt simple cioburi de sticla prin care descoperi parerea altora. Te gandesti acum si tu la cristalele transparente ce raspandesc curcubeul? Ele sunt cei care ne impodobesc cotidianul, vad alternativele, aspectele multicolore ale vietii. Refractand, cristalele reusesc sa dezvaluie nuantele ascunse in spectrul culorii albe.

Privesc petalele ghiocelului, aceasta rochita de balet pe scena anotimpului ce se apropie si inteleg ca datorita puritatii ce o emana a devenit simbolul renasterii.

Renasterea copiilor alungati de acasa, afara, in viscolul unei ierni cumplite si care din bunavointa cerului s-au reintors ca si ghiociei, dupa cum ne povesteste o legenda balcanica. Doar in Marea Britanie a ajuns aceasta floare, datorita culorii sale albe, "floarea mortii" si nu este adusa niciodata in casa...

Curioase sunt asociatiile nascute la privirea gingasiei...

Vino acum langa mine. Daruieste-ti pauza cautatorilor pasionati de soiuri noi. Catalogul editat de Günter Waldorf prezinta 300 de variatiuni ai ghiocelului. Am putea sa ne uitam impreuna la aceste mici bijuterii.

Alegeti un mar. Este deosebit de gustos.

Nu te-ai intrebat niciodata cum de n-au incercat Adam si Eva sa se reintoarca in Rai? Cum de n-au incercat sa scape de frigul iernii? Tremurau de frig, mergeau desculti prin zapada pe care nu o cunosteau, dar drumul desemnat avea un sens unic. Ingerului ce-i conducea i s-a facut mila de ei. A luat in mana un bulgare de zapada si l-a transformat in ghiociei. Odata cu aparitia ghiociei a inceput si zapada sa se topeasca, aparand pentru prima data pe pamantul nostru, primavara...

Intr-adevar, aceasta planta gingasa este capabila sa raspandeasca o caldura biotermica si daca te uiti atent in jurul ei vezi cercul zapezii topite.

Poate de aceea - dar poate si datorita efectelor tamaduitoare impotriva unor boli neurologice, impotriva dementei - impodobesc italienii deja in mijlocul iernii, la 2 ianuarie, statuia Sfintei Fecioare cu ghiociei.

La 2 februarie - 40 de zile dupa Craciun - se acopera cu ghiociei si altarele bisericilor cu ocazia Intampinarii Domnului. Sarbatoarea isi are originea in religia iudaica in care femeia este considerata abia dupa 40 de zile dupa nasterea unui baiat, purificata. Atunci este prezentat si noul nascut la sinagoga.

Vezi cat de multe ne povesteste acest mic buchetel? Ghiocelul este o floare deosebita.

Daca la inceputul anului 1637 s-au dat in Amsterdam pentru un bulb de lalea "Semper Augustus" 10 000 de guldeni, anul trecut s-au oferit pentru un bulb de ghiocel de soiul "E.A.Bowles" 422 de Euro la o auctiune facuta in internet.

Nu trebuie sa ne mire, caci exista astazi mari iubitori ai acestei flori, iar Edward Augustus Bowles a fost acela care a introdus la inceputul secolului al 20-lea termenul de Galantophilie, ce descrie aceasta pasiune de a colectiona ghiociei.

Ar trebui acum sa-mi trec o floare peste ochi pentru a scapa de boli tot anul. In Slovacia se dau bulbi de ghiociei primavara vacilor, pentru ca vrajitoarele sa nu le poata bea laptele.

Homer aminteste si el in Odiseea floarea Moly, un ghiocel pe care-l poarta Mercur (Hermes), zeul viselor, cu el. Se spune ca un extract de ghiocel ajuta impotriva insomniilor. In orice caz exista specii otravitoare si somnul ar putea fi de veci...

Ma cuprinde acum o dulce oboseala...

Ma voi intinde sa visez... Despre un ghiocel? Da... Mi-ar place, caci s-a inradacinat credinta, ca cine viseaza un ghiocel va trai o renastere, va avea multe schimbari bune in viata lui...

Du-te acum si tu sa dormi... Iti doresc sa visezi un ghiocel...

